Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

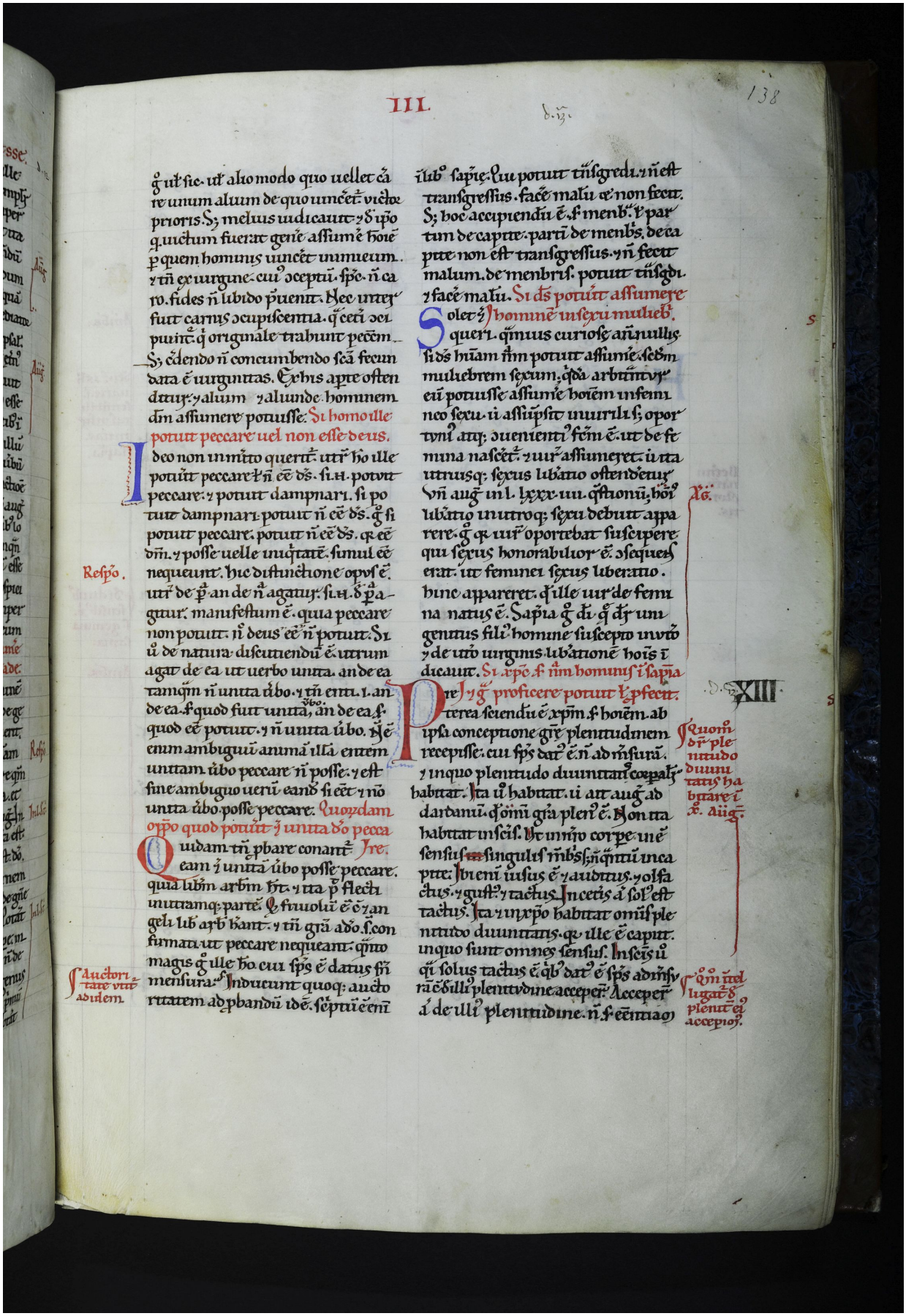

g ut sic. ut alio modo quo uellet cā
re unum alium de quo uincēt. victo
ris prioris. S; melius iudicauit. y ō ipo
q. uictum fuerat genē assumē hoīē
p quem homines uincēt uniuersum.
y tñ ex uirgine. cui ōceptū. spe. ñ ca
ro. fides ñ libido p̄uenit. Hec uiri
fuit carnis ōcupiscentia. q̄ ceci ōci
puiūt. q̄ originale trahunt peccm.
S; cēdendo ñ concumbendo sēā fecun
data ē uirginitas. Ex his apte osten
ditur. y alium y aliunde hominem
dñ assumere potuisse. Si homo ille
potuit peccare uel non esse deus.

Ideo non inmito quer. utr̄ ho ille
potuit peccare. y ñ ēē ds. si. h. potuit
peccare. y potuit dampnari. si po
tuit dampnari. potuit ñ ēē ds. q̄ si
potuit peccare. potuit ñ ēē ds. q ēē
dm. y posse uelle uiq̄tatē. simul ēē
nequeunt. hic distinctione opus ē.
utr̄ de p̄ an de n̄ agatur. si. h. ō pa-
gitur. manifestum ē. quia peccare
non potuit. ñ deus ēē ñ potuit. Si
ō de natura discutiendū ē. utrum
agat de ea ut uerbo unita. an de ea
tamq̄m ñ unita ūbo. y tñ entu. i. an
de ea. s. quod fuit unita, an de ea. s.
quod ēē potuit. y ñ unita ūbo. ñ ē
enim ambiguū anima illa entem
unitam ūbo peccare ñ posse. y est
sine ambiguo uerū eand̄ si ēet. y nō
unita ūbo. posse peccare. Quoydam
oppo quod potuit ꝗ unita dō pecca
re.

Respo.

Quidam tñ pbare conant. Ire.
eam ꝗ unita ūbo posse peccare.
quia lib'm arbim hr. y ita p flecti
utramq; parte. Q fuuolū ē ō. y an
geli lib' arb'ū habent. y tñ grā ado. s. con
firmati ut peccare nequeant. q̄mo
magis q̄ ille ho cui sp̄s ē datus fi
mensura. Inducunt quoq; aucto
ritatem ad pbandū idē. sēpū ē enī

Auctoritate vtr̄ ad illem.

ilib' sapie. Qui potuit tñsgredi. y ñ est
transgressus. facē malū q̄ non fecit.
S; hoc accipiendū ē. s. membr. p̄ par
tem de capite. partē de membis. de ca
pite non est transgressus. y ñ fecit
malum. de membris. potuit tñsgdi.
y facē malū. Si ds potuit assumere
hominē in sexu mulieb'.

Solet ꝗ quer. q̄mius curiose aūnullis
ds hūam ñm potuit assumē. sed m
mulieb'rem sexum. q̄da arbitrūtur
eū potuisse assumē hoīem in semi
neo sexu. ii assiūpsit uuiriliſ; opor
tuit atq; ueniente fēm ē. ut de fe
mina nasceret. y uir assumeret. ii ita
utriusq; sexus libato ostendeūt
Vñ aug in l. lxxx. iii. q̄stionū. hoī
libato in utroq; sexu debuit appa
rere. q̄ q uir oportebat suscipere
qui sexus honorabilior ē. ꝗ sequeſ
erat. ut feminei sexus liberatio.
hinc appareret. q̄ ille uir de femi
na natus ē. Sapia q̄ di. q̄ dr̄ uni
genitus filius hominis suscepto uiro
y de uiro uirginis libatione hoīs i
dicauit. Si xpo. s. ñm hominis i sapia
re ꝗ q̄ proficere potuit ꝗ profecit.

Ad.

Preterea sciendū ē. xpm. s. hoīem. ab
ipsa conceptione gr̄ plenitudinem
recepisse. cui sp̄s dat ē. ñ ad mſurā.
y in quo plenitudo diuinitatis corpalit
habitat. Ita ū habitat. ii aut aug ad
dardanū. q̄ omī grā pleni ē. Non ita
habitat in scis. Vt in uno corpe. uni ē
sensus. singulis mb'is. ñ q̄ ptū in ca
pite. Ibi ueni iusus ē. y auditus. y olfa
ctus. y gust'. y tactus. In ceteris a sol' est
tactus. Ita y in xpo habitat omis ple
nitudo diuinitatis. q̄ ille ē caput.
in quo sunt omnes sensus. In scis ū
q̄ solus tactus ē. q̄b' dat ē sp̄s adm̄sy
rā ē dilli plenitudine accepe. Accepe
a de illi plenitudine. ñ. s. ēē mia o)

XIII

Quom dr̄ plenitudo diuinitatis habitare i. x. aug.

Qm tel lugat ꝗ plenit ēi accepio.